

liggjort henholdsvis i 1913 og i 1918. I Rigsdagssamlingen 1919—20 gennemgik dette store Forslag tre Behandlinger her i Folketinget og blev oversendt til Landstinget, hvor det dog ikke blev færdigbehandlet. Imidlertid fandt der saa et Regeringsskifte Sted i 1920, og i 1921—22 fremsatte min Forgænger et Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Reglerne om Ægteskabets Retsvirkninger var blevet udskilt, idet den daværende Regering ønskede, at disse Regler forinden Fremsættelse for Rigsdagen blev underkastet en ny Prøvelse i Kommissionen, hvilket derefter fandt Sted. Kommissionen afgav sin Betænkning i 1923, og derefter fremsatte min Forgænger i Landstinget et Forslag til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger, der var ganske enslydende med det sidste af Kommissionen udarbejdede Udkast. Dette Lovforslag blev i Foraaret vedtaget af Landstinget med en halv Snes Ændringer, men naaede at komme til Behandling i Folketinget. Det Forslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, er i Hovedsagen enslydende med det Forslag, som Landstinget vedtog i Foraaret.

Kommissionsudkastet af 1923, altsaa i alt væsentligt ogsaa nærværende Lovforslag, adskiller sig i formel Henseende fra Udkastet af 1918 og de tidligere Lovforslag derved, at den tidligere foreslaaede Ordning med Gifteje og Gifteret er erstattet med allerede kendte Betegnelser som Formuefællesskab, Raadighed over, hvad Ægtefællen indbringer i Fællesboet, o. s. v., medens der i Realiteten ikke er indført nogen anden Ordning end den, Udkastet af 1918 havde.

Endvidere er der i formel Henseende Grund til at henlede Opmærksomheden paa, at det nu forelagte Forslag er langt kortere end det tidligere. Alle Regler om Indgaaelse og Opløsning af Ægteskab er som allerede nævnt gaaet ud, fordi de allerede er gennemført ved en særlig Lov af 30. Juni 1922. Reglerne om Forældremyndigheden er gaaet ud, fordi disse Regler senere er optaget i Loven om Umyndighed og Værgemaal af 1922. Endvidere er en Del andre Regler, de tidligere §§ 125—138, sammenarbejdet med nogle nye Regler, som jeg skal omtale om lidt ved Omtalen af det næste Forslag.

Endelig er Reglerne om uskiftet Bo udeladt, da disse Regler ikke er et naturligt Led i denne Lovgivning, og da Familieretskommissionen i Øjeblikket har disse Regler til Behandling sammen med forskellige arveretlige Spørgsmaal, men de enkelte Bestemmelser, som er udeladt, har i øvrigt ikke nogen afgørende Betydning, og jeg

kan derom i det hele henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det nærmere er omtalt.

I øvrigt vil det fremgaa af Bilag I til Forslaget, hvorledes Forholdet er mellem Kommissionsudkastet af 1918, Regeringsforslagene af 1918—19 og 1919—20, Vedtagelsen i Folketinget 1920, Kommissionsudkastet 1923, Regeringsforslaget 1923—24 og endelig det af Landstinget i Foraaret vedtagne Forslag og det her foreliggende Forslag. Ved Hjælp af denne udførlige Oversigt og Bemærkningerne vil ærede eventuelle Udvalgsmedlemmer, navnlig ogsaa Ordførerne, altsaa stadig have let ved at finde, hvorledes de enkelte Bestemmelser staar til de tidligere foreslaaede, hvilke Ændringer der i det hele er foretaget, o. s. v. I øvrigt har jeg bestræbt mig for at gøre Bemærkningerne til dette Forslag saa udførlige, at man stadig med Udgangspunkt i Folketingets tidligere Vedtagelse af 1919—20 vil kunne se, hvorledes nærværende Forslag forholder sig til hint. Jeg haaber derved at have lettet Arbejdet med Hensyn til Forstaaelsen, saaledes at det bliver overkommeligt at finde ud af alle de forskellige Behandlinger, som disse Forslag har været Genstand for.

Udover det anførte skal jeg nøjes med at gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, idet jeg kun berører de Hovedpunkter, hvor der er sket Realitetsændringer af særlig Betydning i Forhold til det tidligere af Folketinget vedtagne Forslag.

De formelle Ændringer har jeg allerede berørt.

Angaaende det første Punkt, hvor der er sket en Realitetsændring af Betydning, nærværende Forslags § 5, skal jeg oplyse følgende. Tidligere var det foreslaaet, at naar en Ægtefælle forsømte ikke det, man kalder den almindelige Underholdspligt, men den Pligt, han eller hun har til efter Omstændighederne at yde Bidrag til den anden Ægtefælles særlige Behov, skulde Overøvrigheden kunne idømme ham eller hende Bidrag ligesom med Hensyn til den almindelige Underholdspligt. Det var imidlertid umuligt at gennemføre en saadan Bestemmelse i Landstinget. Man havde i dette høje Ting et alt for grundigt Kendskab til den anden Ægtefælles Særbehov, til at man turde blande Overøvrigheden ind i dette sarte Forhold, og det har jeg altsaa heller ikke turdet foreslaa. Det næste Spørgsmaal af større Betydning vedrører et gammelt Stridspunkt. I Kommissionsudkastet af 1918 som i Lovforslagene af 1918—19 og 1919—20 fandtes den Regel, at den